

[Grethe Philip.]

lovforslags ramme, kan jeg ikke undlade her at udtrykke ønsket om at endnu flere kommuner end hidtil, også i landområderne, vil gå ind for ordningen med hjemmehjælp. Personlige henvendelser, som jeg har modtaget fra gamle mennesker med ønsker herom, tyder på et stort behov. En større indsats fra kommunernes side synes i det hele ønskelig. I den nylig afgivne betænkning om alderdomshjem og plejehjem henstiller udvalget, at kommunerne opfordres til at foretage en undersøgelse af, om husmoderafløsningen og hjemmehjælperordningen fungerer tilfredsstillende. Udvalget peger på muligheden for samarbejde mellem nabokommuner og finder det ønskeligt, om der gennem f. eks. amtsplejeudvalget kunne ydes kommunerne konsulenthjælp i disse spørgsmål.

Jeg håber, at den højtærede socialminister vil arbejde videre med disse tanker, der umiddelbart synes at kunne blive meget frugtbringende, og jeg vil gerne i denne forbindelse henlede opmærksomheden på, at vi for kort tid siden her i tinget drøftede spørgsmålet om en amtsvis løsning af hjemmesygeplejerske- og sundhedsplejerskeordningen, en sag, som man, så vidt jeg forstår, for tiden arbejder videre med i sundhedsstyrelsen og i indenrigsministeriet. Det forekommer mig, at der er en tydelig parallel mellem disse overvejelser og spørgsmålet om en rationel og god løsning af husmoderafløsningen og hjemmehjælpsordningen i kommunerne. Mon vi ikke kunne drage nytte af de erfaringer, der er gjort inden for sygeplejen, netop vedrørende et samarbejde kommunerne imellem med henblik på en bedre og mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet?

Husmoderafløsningen føles som en kærkommen håndsækning ude i de mange hjem. I virkeligheden er det meget mere end det. Det er også en aflastning af vore hospitaler og plejehjem. Indlæggelse kan måske undgås, og udskrivning fremskyndes, hvor der er mulighed for at yde god husmoderafløsning. Under denne synsvinkel er husmoderafløsningen i allerhøjeste grad også en samfundskonomisk foranstaltning.

Må jeg slutte med at sige, at husmoderafløserne udfører et stort og godt arbejde, ofte under vanskelige kår. Jeg håber, at de også ude i hjemmene, hvor de har deres

arbejde, får tilstrækkelig påskønnelse; behovene for praktisk hjælp i hjemmene stiger fra år til år. Problemerne er ikke løst endnu, men jeg finder, at lovforslaget går i den rigtige retning, og jeg tilsiger min velvillige behandling af lovforslaget under de nærmere drøftelser.

Skræppenborg-Nielsen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Chr. Madsen, ikke kan være til stede her ved lovforslagets første behandling, skal jeg på hans vegne tillade mig at give udtryk for følgende.

Loven om husmoderafløsning er en af vore vigtige sociale love til gavn for hele familien, og fra at være en beskæftigelsesforanstaltning for ældre kvinder har det efterhånden udviklet sig til en vigtig lovgivning, som vel nok de fleste ønsker udbygget som et sikkerhedsnet under sygdom i hjemmet.

I bemærkningerne til lovforslaget står der bl. a., at man har fundet det hensigtsmæssigt at indføje en definition af begrebet husmoderafløsning, og i § 1 forklares det så, at en husmoderafløser er en kvinde, der varetager en husmoders normale arbejdsopgaver. Denne definition har der ikke været meget hovedbrud med. Det er sagt før i dag, at en husmoderafløseres opgave er meget svær, hvis arbejdet skal gøres rigtigt og fornuftigt. Hun skal kunne omstille sig fra hjem til hjem, for ikke to hjem er ens, og menneskene i hjemmene er forskellige. Hun skal i mange tilfælde give råd og vejledning. Hun skal ofte være en slags socialrådgiver eller i hvert fald kunne henvise til offentlige institutioner. Hun skal være omgængelig og ligevægtig og dertil passe mere elementære opgaver som madlavning, reparation af tøj, rengøring, passe syge og raske, passe børn og meget andet. Og til eksempel: i Sverige tilføjer man, når en husmoderafløseres opgave skal defineres, at kendskab til malkning og pasning af kreaturer er en fordel.

Når man nu ved, at opgaverne er så mangfoldige, siger det næsten sig selv, at så har også husmoderafløserne krav på en ordentlig løn og ordentlige ansættelsesvilkår, og de kvinder, der ønsker dette erhverv, skal også have mulighed for at få en ordentlig uddannelse. Det forelig-